

Kristen Touborg (SF):

Forslagsstillerne ønsker med forslaget at sikre, at antibiotiske vækstfremmere ikke må tilsættes foderet, og at foderstoffer, som importeres til Danmark, af oprindelseslandets myndigheder er undersøgt og erklæret fri for salmonella og andre sygdomsfremkaldende bakterier.

Vedrørende debatten om antibiotiske vækstfremmere de senere år er det jo paradoksalt, at man i mange år har fodret raske dyr med antibiotika, og debatten har jo rent faktisk også haft en positiv effekt for fjerkræ- og svineproducenterne, idet man har erkendt det uholdbare i at fortsætte med at anvende vækstfremmere til raske dyr, samtidig med at man i landbruget ønsker at tegne et mere grønt og dyrevenligt billede af dansk landbrug.

Først meddelte fjerkræproducenterne, at de ville ophøre med forbruget. Dernæst meddelte svineavlere for ca. et år siden, at man ville ophøre med at anvende vækstfremmere til fedesvin, og her i foråret har svineavlere så endelig indgået en aftale med fødevareministeren om, at vækstfremmere heller ikke må anvendes til smågrise og ungsvin efter 1999.

I SF finder vi, at det er en positiv udvikling, der er foregået de sidste par år. Det er bare ærgerligt, at landbruget er så længe om at beslutte sig. Det skader omdømmet.

Jeg tror, SF var det første parti, som foreslog forbud mod at anvende antibiotiske vækstfremmere i foderet, og det er efterhånden adskillige år siden. Det principielle synspunkt har vi stadig, så vi støtter forslaget, også selv om aftalen mellem landbruget og ministeren vel nok løser problemet i løbet af godt et års tid.

Vi er ligeledes positive over for forslaget om, at foderstoffer, som importeres til Danmark, skal være fri for sygdomsfremkaldende bakterier, men hvordan det rent teknisk kan sikres – ja, se, det vil vi gerne medvirke til at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Christian H. Hansen (DF):

I Danmark er vi vant til god forbrugerbeskyttelse på det område. Når jeg taler om forbrugerbeskyttelse for det her område, så er det i første omgang forbrugerne af produktet, altså forbrugerne af foderstoffer. Der er faktisk allerede på nuværende tidspunkt udarbejdet foder til smågrise uden antibiotika, som flere og flere landbrug benytter sig af. Det er noget, som er sket af frivillighedens vej, og der er ingen tvivl om, at der i den kommende tid vil være skær-

pet konkurrence blandt udbyderne af foderstoffer – også i udlandet, hvor man også vil undgå antibiotika i foderet.

Landbruget har her for nylig selv vist, bl.a. med aftalen om stop for vækstfremmere ved udgangen af 1999, at man inden for erhvervet er villig til at indgå i og være foregangsmand for nogle gode tiltag. Det tror jeg også vil ske på det her område. Ud fra dette synspunkt mener jeg – med den udvikling, der er i gang herhjemme – at forslaget her fra Enhedslisten er lidt overflødigt, og vi kan ikke støtte det.

Annie Lunde Hansen (CD):

Vi er i CD ikke et øjeblik i tvivl om, at der bag dette lovforslag ligger et ædelt motiv om at sikre menneskers og dyrs sundhed.

CD deler befolkningens bekymringer omkring disse forhold. Enhedslistens forslag har dog den væsentlige mangel, at en eventuel vedtagelse vil være i strid med EU-retten, og CD mener, at et nationalt lovforslag af denne art er den forkerte måde at føre politik på, når det angår dette område.

Også den del af forslaget, der vedrører særlige foranstaltninger for at hindre indførsel af foderstoffer inficeret med salmonella m.v., er uforenelig med EU-retten, og CD kan derfor ikke støtte det.

Vi vil gerne opfordre ministeren til fortsat at sikre en effektiv stikprøvekontrol med indførte foderstoffer. CD er utrolig glad for, at de danske landmænd nu har indgået en frivillig ordning, så de stopper brugen af vækstfremmere den 31. december 1999 og gerne før, hvilket jeg også tror mange gør.

Så CD støtter ministerens fortsatte kamp i EU og ser frem til, at resultatet vil blive et stop i alle lande, og den dag hejser vi flaget.

Som det fremgår af mit indlæg, kan CD ikke støtte Enhedslistens forslag.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er ikke engang 3 år siden, at Avoparcin som den første af de ni vækstfremmere på grundlag af behandling i medier osv. blev forbudt, og det var på dansk forskning og dansk foranledning, at Avoparcin som den første blev forbudt i EU.

Jeg synes, at Danmark, Fødevareministeriet, regeringen og Folketinget, hvem det nu kan være, fortjener ros for at have taget denne her sag op og for at have gjort det på så seriøst forskningsmæssigt grundlag, som sket er.